

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434336
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:6120434336.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154 právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: D. K., N.. XX.XX.XXXX, C. A. H.. T.E. XXXX/XX, XXX XX Š. právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Vachan, LL.M o zaplatenie 1.166,08 eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 318,13 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd vracia zaplatený súdny poplatok v sume 2,55 eur žalobcovi, prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a. s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovanému súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.04.2021 prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od žalovaného povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.166,08 eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 18.05.2015 pod č. úverového účtu 3104104721 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných 108 mesačných splátkach v sume po 34,93 eur, a to až do celkovej sumy úveru vo výške 3.812,32 eur.

Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver resp. splátky riadne a včas, a to v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade omeškaných úverových splátok, s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Z dôvodu, že žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh neuhradil, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru ku dňu 09.04.2018. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému podľa žalobcu doručené dňa 14.05.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Žalovaný sa tak podľa žalobcu dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom tak od 22.05.2018.

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o., ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 372,67 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej sumy úveru v sume 1.166,08 eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 10.06.2021 zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny 318,13 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný počas konania zaplatil časť svojho dlhu, a to platbami zo dňa 27.01.2021 vo výške 30,- eur, zo dňa 11.02.2021 vo výške 30,- eur, zo dňa 12.03.2021 vo výške 30,- eur, zo dňa 14.4.2021 vo výške 30,- eur, zo dňa 16.04.2021 vo výške 168,13 eur, zo dňa 13.05.2021 vo výške 30,- eur. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 318,13 eur v súlade s ust. § 145 odsek 2 C.S.P. zastavil. V ďalšom rozhodoval o zaplatení sumy 847,95 eur s príslušenstvom.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 20.01.2021 platobný rozkaz pod sp. zn. 40Up/296/2020, podľa ktorého vyhovel návrhu žalobcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.166,08 eur istiny s príslušenstvom v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Zároveň zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu titulom náhrady trov konania sumu vo výške 293,81 eur. Platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podal voči nemu odpor žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 20.01.2021, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, lebo zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zastával názor, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 1.960,- eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, v zmluve je potom nesprávne uvedený údaj, že mu bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, lebo žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 40,- eur, a preto to má rovnaké následky, ako keby mu v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec.

Namietal ďalej, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, lebo žalobca nepredložil doručenkú k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených podmienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného v prípade, že žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázal ani lehotu 90 kalendárnych dní, že bol žalovaný nepretržite v omeškaní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, a preto podľa názoru žalovaného žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

Žalovaný namietal, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto podľa jeho názoru vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ a keďže došlo k postúpení tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, lebo sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Čo sa týka tretej upomienky, ktorú predložil žalobca, ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru, žalovaný považoval pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 OZ za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Na základe týchto skutočností navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Právny zástupca žalobcu sa písomne vyjadril k odporu žalovaného elektronickým podaním na upomínací súd, kde uviedol, že aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod č. zásielky RE872286018SK, čo preukázal podacím hárkom. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom mal žalobca za to, že riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitimáciu v spore. Uviedol, že predložil súdu aj výzvu právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie bankovej pohľadávky spolu so žalobou s tým, že predloženými výzvami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v súlade s ustanovením § 98 ods. 2 Zákona o bankách. Mal za to, že v konaní preukázal, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva z predloženého výpisu z účtu. Mal za to, že týmto boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na to, že predložil tretiu upomienku a aj podací hárk, z ktorého je zrejmé, že takáto upomienka bola odoslaná žalovanému na adresu nim uvedenú, dňa 01.03.2018. Žalovaným namietanú bezúročnosť úveru považoval za irelevantnú, lebo žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania a neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky.

5. Dňa 16.06.2021 súd pojednával v neprítomnosti strán sporu a právnych zástupcov podľa § 180 C.S.P., s tým, že právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť elektronickým podaním doručeným súdu dňa 10.06.2021 z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky žalovaným po začatí súdneho konania zobral späť žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny 318,13 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a zároveň navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 847,95 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prípade úspechu, aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, ako aj neúčasť žalovaného elektronickým podaním doručeným súdu dňa 14.05.2021 z dôvodu hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu, zároveň navrhol, aby súd rozhodol vo veci na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení a zároveň právny zástupca spolu so žalovaným dali výslovný súhlas na prejednanie sporu a vyhlásenie rozsudku v ich neprítomnosti. Navrhol žalobu zamietnuť a v prípade úspechu priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

6. Súd pripustil na pojednávaní konanom dňa 16.06.2021 zmenu žalobného návrhu podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 847,95 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prípade úspechu, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 142 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vypracoval o tom osobitné uznesenie vzhľadom k tomu, že strany sporu a ich právni zástupcovia neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom nastala zmena.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: žalobou, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 18.05.2015, Žiadosťou o Flexipôžičku zo dňa 18.05.2015, Oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, žiadosťou žalovaného o zaslanie VOP VÚB a. s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám a VOP pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky platné od 01.01.2014, kópiou občianskeho preukazu žalovaného, Zoznamom dokladov k Flexipôžičke, Informáciou finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, žiadosťou o zmenu zmluvných podmienok, Oznámením výšky pohľadávky pri predčasnom splatení úveru, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a. s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru fyzickým osobám, Treťou upomienkou - pokusom o zmier z 01.03.2018, poštovým podacím hárkom, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 10.04.2018, kópiou doručky o zaslaní tohto dokladu, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávky, Výzvou právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 16.10.2020, podacím hárkom o zaslaní tejto výzvy, platobným rozkazom v upomínacom konaní, odporom žalovaného v upomínacom konaní, výzvou adresovanou žalobcovi na vyjadrenie sa k odporu v upomínacom konaní, vyjadrením žalobcu k odporu žalovaného, postúpením veci, čiastočným

späťvzatím žalobcu a návrhom na pripustenie zmeny žalobného návrhu zo dňa 10.06.2021, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalovaného zo dňa 13.05.2021 a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Vykonaným dokazovaním, a to najmä predloženými listinnými dôkazmi zo strany žalobcu bolo bezosporu a jednoznačne preukázané súdu, že právny predchodca žalobcu spoločnosť VUB banka a. s. so sídlom v Bratislave uzavrela dňa 18.05.2015 ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.000,- eur s lehotou splatnosti 108 mesiacov pri mesačnej anuitnej splátke vrátane poistného 37,89 eur (z čoho poistné predstavuje sumu 2,96 eur), s výškou úrokovej sadzby 15,95% p. a., s výškou poplatku za poskytnutie úveru 40,- eur, s RPMN 17,79%, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom 3.812,32 eur, s priemernou RPMN 16,33%, s výškou odplaty 19,68% a s najvyššou prípustnou výškou odplaty 23,06%.

- Zo žiadosti o Flexipôžičku - bezúčelovú zo dňa 18.05.2015 súd zistil, že ju podpísal žalovaný a zamestnanec banky - právneho predchodcu žalobcu s tým, že žalovaný touto žiadosťou požiadal banku o poskytnutie úveru a vo vyhlásení žiadateľa sa zaviazal žalovaný, že sa oboznámil so skutočnosťami, ktoré banka vyžadovala, najmä s Obchodnými podmienkami VUB a. s. na poskytovanie úverov fyzickým osobám, Cenníkom VUB a. s. a že s nimi súhlasí. Tiež sa zaviazal k poisteniu úveru.

- Z oznámenia o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky súd zistil, že právny predchodca žalobcu dňa 18.05.2015 oznámil žalovanému, že spĺňa podmienky na poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur so záväzným termínom čerpania úveru 18.05.2015 s lehotou splatnosti 108 mesiacov pri výške anuitnej splátky vrátane poistenia 337,89 eur, s výškou úrokovej sadzby 15,90%.

- Z Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.05.2015 súd zistil, že ho podpísal iba žalovaný, kde bol informovaný o poskytnutí druhu spotrebiteľského úveru, o celkovej výške spotrebiteľského úveru, s podmienkami, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov, s dobou trvania zmluvy, so splátkami, s celkovou čiastkou, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť, s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, s nákladmi v prípade oneskorených splátok, s právom na odstúpenie od zmluvy, s podmienkami pre predčasné splatenie spotrebiteľského úveru. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu - banka a žalovaný dňa 18.05.2015 uzatvorili aj „Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu“.

- Z listiny, ktorú predložil žalobca zo dňa 18.05.2015 súd zistil, že žalovaný žiadal od právneho predchodcu žalobcu ako dlžník zo zmluvy o zaslanie Všeobecných obchodných podmienok VUB a. s. a poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom a Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky platné od 01.01.2014 na svoju e-mailovú adresu.

- Z listinných dôkazov právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.05.2015 z čl. 17 a 18 spisu súd zistil, že banka previedla Avízom o zadaní platby na účet žalovaného sumu 2.000,- eur bezúčelový úveru a ďalším Avízom o zadaní platby zároveň si banka z tejto sumy odpočítala sumu 40,- eur poplatkov za poskytnutie úveru.

- Zo zoznamu dokladov k Flexipôžičke z 18.05.2015 súd zistil, že žalovaný predložil doklady, ktoré sú presne citované v tomto zozname k poskytnutiu úveru. Jednalo sa o informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, úverovú zmluvu, žiadosť, oznámenie o splnení OP pre SÚ, VOP, predzmluvný formulár a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

- Z informácie finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu súd zistil, že ju podpísal žalovaný dňa 18.05.2015, ktorou informáciou žalovaný žiadal banku o zabezpečenie splácania úveru z poistenia v prípade smrti, trvalej invalidity, práceneschopnosti a straty zamestnania.

- Zo žiadosti o zmenu zmluvných podmienok zo dňa 27.12.2016 súd zistil, že žalovaný požiadal o predčasné splatenie úveru dňa 05.01.2017 inkasom zo svojho účtu zdôvodnením, že chce vložiť mimoriadnu hotovosť.

- Z oznámenia výšky pohľadávky pri predčasnom splatení úveru zo dňa 03.01.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru výšku úveru, ktorú je potrebné splatiť, a to sumu 1.836,98 eur.

- Z VOP VUB a. s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPOŽIČKA fyzickým osobám - občanom súd zistil, že upravujú práva a povinnosti v súlade s poskytovaním spotrebiteľských úverov so Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú presne určené podmienky čerpania úveru, splácania úveru, úrokov, poplatkov, RPMN, doručovania a podobne.

- Z výpisu z úverového účtu žalovaného z čl. 26 spisu súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur na jeho úverový účet 18.05.2015 a tiež, že v tento istý deň si banka odúčtovala sumu

40,- eur za poplatok za úver. Okrem toho týmto žalobca preukázal akým spôsobom čerpal žalovaný úver a koľko splatil do postúpenia pohľadávky.

- Z tretej upomienky - pokusu o zmier zo dňa 01.03.2018 súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že neuhradil záväzky plynúce zo zmluvy o úvere a jeho dlžná pohľadávka predstavuje sumu 118,03 eur a bol vyzvaný bankou na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade banka bude žiadať od žalovaného vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Zároveň bol upozornený na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere.

- Z poštového podacieho hárku súd zistil, že právny predchodca žalobcu tretiu upomienku zaslal žalovanému prostredníctvom pošty. Doručku o prevzatí však nepreukázal.

- Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.04.2018 súd zistil, že právny predchodca žalobcu dňom 10.04.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru žalovaného vrátane príslušenstva so zostatkom 1.817,19 eur vzhľadom k tomu, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaný neuhradil dlžnú pohľadávku banky. Zároveň bol bankou vyzvaný na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote do siedmich dní odo dňa doručenia tejto výzvy. K tejto výzve predložil žalobca kópiu doručky zo dňa 17.04.2018, ktorú si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

- Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020 súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 02.03.2020 postúpil svoju pohľadávku, ktorá vyplýva zo zmluvy o úvere zo dňa 18.05.2015 a že od tohto dátumu je žalovaný povinný plniť spoločnosti žalobcu postupníkovi. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že touto bol presne identifikovaný jednak žalovaný a podrobnosti v súvislosti so zostatkom istiny zo zmluvy o úvere s číslom úverovej zmluvy, s istinou, s zmluvným úrokom, s úrokom z omeškania a poplatkami.

- Z výzvy na zaplatenie pohľadávky právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.10.2020 súd zistil, že pred podaním žaloby právny zástupca vyzval žalovaného na zaplatenie aktuálnej výšky dlžnej sumy 2.328,89 eur tak, aby ju zaplatil do 26.10.2020, čím predíde ďalšiemu navyšovaniu o úroky z omeškania. Prílohou k tejto výzve je podrobný rozpis, z čoho pozostáva suma 2.328,89 eur. Podacím hárkom z čl. 35 žalobca preukázal, že podal túto výzvu na poštu dňa 19.10.2020 na doručenie žalovanému.

9. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. odsek 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

odsek 3) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

odsek 4) spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1, 9 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

odsek 9) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

12. Podľa ustanovenia § 1 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku dňu 18.05.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. odsek 2), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa ustanovenia § 2 písm. a), b), d), g), h), i), j), k), l), m) zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701.html>>,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

14. Podľa ustanovenia § 7 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

odsek 2), spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

15. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o

spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

16. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

(2) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

(2) pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne písomne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu.

18. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa ustanovenia § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

(1) postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(2) ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je

napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mi veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Zo zisteného skutkového a právneho stavu vyvodil súd tento právny záver:

23. Na základe vykonaného dokazovania a podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení mal súd za to, že nárok žalobcu nie je dôvodný, lebo ako prvoradú otázku v konaní riešil, otázku, či je žalobca aktívne vecne legitimovanou stranou sporu a zistil, že nie je pre nesplnenie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a aj z dôvodu, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový pri porušení ust. § 7 odsek 1 v spojitosti s § 11 odsek 2 vyššie citovaného zákona, a preto súd žalobu vo zvyšku zamietol.

24. Súd podrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole ex offo, vzhľadom na to, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá podlieha súdnej kontrole, či plnenia ktorých sa veritelia od spotrebiteľov domáhajú, ich neuplatňujú na základe neprijateľných podmienok popri prípade neplatne dohodnutých dojednaní a teda celkové plnenie spotrebiteľa je potrebné vždy posúdiť s rozsahom nároku, aký dodávateľovi podľa doložených dôkazných prostriedkov svedčí. V každom prípade je súd povinný skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo musí skúmať zo zákona. V danom prípade bolo preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, lebo ju právny predchodca žalobcu uzatváral ako dodávateľ (§ 52 odsek 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 54 odsek 3 OZ), a preto súd posúdil tento nárok žalobcu podľa ustanovení OZ a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu 18.05.2015, lebo ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy podľa toho, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzatvorila. Súd z úradnej moci zistil, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ nesplnil všetky zákonom dané podmienky podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, lebo zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 a § 9 odsek 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluvu uzavrel právny predchodca žalobcu v písomnej forme, ktorá bola podpísaná zmluvnými stranami.

25. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 54 OZ). Ochrana, ktorú Občiansky zákonník spotrebiteľom poskytuje, umožňuje súdu ex offo preskúmať spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok aj vtedy ak spotrebiteľ neprijateľný charakter zmluvných podmienok nenamieta, pretože buď nepozná svoje práva, alebo si ich z rôznych dôvodov neuplatňuje. V ust. § 54 odsek 1 OZ, zákonodarca zakotvil, že zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa,

príčom spotrebiteľ sa nemôže najmä vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Jednoznačne bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. a žalovaným bola dňa 18.05.2015 uzavretá, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, kde si strany dohodli podmienky, práva a povinnosti vyplývajúce obom stranám z tejto zmluvy, a tiež v súlade so zmluvnými podmienkami uvedenými a podrobne rozvedenými v zmluve, ale najmä žalobcovi povinnosť poskytnúť finančné prostriedky žalovanému podľa znenia zmluvy a povinnosť žalovaného finančné prostriedky vrátiť žalobcovi riadne a včas za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalobca svoju povinnosť nesplnil riadne a porušil ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g), zákona č. 129/2010 Z. z., lebo v zmluve je nesprávne uvedený údaj o tom, že veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur, lebo podľa výpisu z úverového účtu je jednoznačné, že v ten istý deň, keď poskytol žalovanému úverovú sumu, tak si odrátal 40,- eur, poplatok za úver, čo malo za následok, že žalovaný reálne čerpal úver vo výške 1.960,- eur. Z týchto dôvodov právny predchodca žalobcu nesprávne uviedol v zmluve výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd sa s námietkou žalovaného v tomto smere stotožňuje, a to z dôvodu, že Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a. s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48, ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Preto pokiaľ žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal iba sumu 1.960,- eur a nie sumu 2.000,- eur tak, ako bolo v zmluve uvedené, že má čerpať, lebo mu banka okamžite odpočítala poplatok vo výške 40,- eur za poskytnutie úveru má to rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. To znamená, že takto nesprávne uvedená celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, lebo výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Okrem toho výška RPMN je nesprávne uvedená v zmluve aj z toho dôvodu, že právny predchodca žalobcu nezapočítal do výpočtu RPMN aj náklady spojené s poistením, lebo zo zmluvy o úvere nie je preukázané, že poskytnutie úveru nebolo podmienené prístupom k poistnému plneniu, a preto zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Čo sa týka výšky RPMN okrem toho, že vychádza z nesprávnych údajov zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, teda je potrebné zaradiť k tomu i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

27. Žalovaný v podanom odpore uviedol ako ďalšiu námietku, podľa ktorej neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ, lebo žalobca nepredložil doručky k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle ustanovenie § 53 ods. 9 OZ. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Z logického výkladu týchto zákonných ustanovení vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne splnenie dvoch úkonov, prvým úkonom je výzva podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. S touto námietkou žalovaného sa súd v plnom rozsahu stotožnil a od tejto námietky následne dospel k záveru, že nebol dodržaný postup podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a preto nemohol dôjsť k relevantnému oznámeniu postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. V zmysle dôvodovej správy Zákona o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenia malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by iba počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva o zákone o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad

nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

Rozhodujúcou okolnosťou je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia, čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu.

V tomto smere žalobca sa odvoláva na skutočnosť, že svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému doporučené poštovou zásielkou, čo preukázal podacím hárkom. Ďalej sa odvoláva žalobca na výzvu právneho predchodcu zo dňa 01.03.2018 označenú ako „Tretia upomienka“, ku ktorej predložil podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú, a to pod číslom zásielky dňa 01.03.2018, čím splnil podmienky na platné postúpenie pohľadávky a že postupoval aj v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje a vyhodnotil ho ako irelevantné, a to z dôvodu, že „Tretia upomienka“ neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval o možnosť postúpenia pohľadávky a táto upomienka predstavuje výzvu iba v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca v konaní nepredložil výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, že by sa jednalo o výzvu, kde by bol žalovaný upozornený, že následne po nesplnení tejto upomienky právny predchodca žalobcu vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Z tohto dôvodu žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. V tomto smere súd poukazuje na právny názor, ktorý uviedol vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, podľa ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 OZ je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa v danom prípade právneho predchodcu žalobcu upozorniť dlžníka žalovaného na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 25.03.2013 (označenému ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti), takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom s § 53 ods. 9 OZ je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ). Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka sa k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“

28. Čo sa týka spôsobilého postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu

na žalobcu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nepostupoval dôsledne a nesplnil zákonné ustanovenie § 92 ods. 8, lebo spôsobilým predmetom postúpenia podľa tohto zákonného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Keďže právny predchodca žalobcu nesplnil podmienku, lebo žalobca v tomto konaní nepreukázal, že by „Tretia upomienka - pokus zmier“ zo dňa 01.03.2018 spĺňala podmienku, že žalovaný ako dlžník bol upozornený na uplatnenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo spotrebiteľskej zmluvy v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere, predovšetkým nesplácania splátok úveru tak, nemohlo dôjsť kumulatívne k splneniu podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, okrem iného, že žalobca nepredložil reálne doručky k tretej upomienke iba podací hárok, na základe ktorej doručoval tretiu upomienku žalovanému, čo je nepostačujúce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v uznesení sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je pravdou, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez

ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka, ale iba za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukázal vo svojom písomnom vyjadrení právny zástupca žalobcu sp. zn. 4Odo/210/01 zo dňa 11.06.2003 je už dávno prekonané inými rozhodnutiami, najmä vyššie uvedenými Najvyššieho súdu SR.

Spôsobilým predmetom postúpenia podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Žalobca preukazuje a tvrdí v konaní splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 odkazom na tretiu upomienku avšak tak, ako už súd vyššie uviedol, táto neobsahuje žiadny taký text, ktorý by upozorňoval dlžníka na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje iba výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a nie výzvu podľa § 92 ods. 8. Rovnako, čo sa týka výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.04.2018 tiež nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky a v danom prípade ide len o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 565 OZ a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Toto rozhodnutie konštatuje: "Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, po tom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnuté, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda iba písomnú výzvu vyhotoviť, ale aj ju odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by táto písomnosť existovala a že by bola žalovanej aj reálne doručená."

Keďže žalobca v konaní nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a existenciu výzvy podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, nepreukázal ani lehotu 90 dní, a preto mal súd za to, že neboli splnené podmienky podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

30. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného, podľa ktorej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou a nepredložil dôkaz o tom, akým spôsobom zisťoval a overoval bonitu žalovaného v súlade s ustanovením § 7 odsek 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a poukázal na to, že nekonal s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy, pretože neskúmal odborne a s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením. Z týchto dôvodov súd pristúpil ku skúmaniu tejto námietky žalovaného, podrobne sa ňou zaoberal a zistil nasledovné.

Podľa čl. 8 odsek 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy si môžu túto povinnosť zachovať. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne, alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne

spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu.

31. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 odsek 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“, je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a podobne. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, že zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza, ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbučuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľom osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Súd zistil, že žalobca v tomto konaní nešpecifikoval a nepreukázal v čom spočíval jeho prístup postupovať s odbornou starostlivosťou, aké všetky informácie týkajúce sa schopnosti žalovaných splácať úver zisťoval ako informácie vyhodnocoval. Súd nepovažoval a nevyhodnotil skúmanie bonity tak ako ju predložil žalobca v zmluve o úvere za dostačujúce a presvedčivé, a preto vyhodnotil námietku žalovaných ohľadom skúmania bonity veriteľa, že bola skúmaná nedostatočne, za dôvodnú. Veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď sám uviedol, že vyžadoval od neho iba občiansky preukaz, ktorý podľa názoru súdu takýmto dôkazom o bonite klienta nie je. Právny predchodca žalobcu pri zisťovaní bonity žalovaného neuviedol ani jeho čistý mesačný príjem, jeho mesačné finančné výdavky, iba názov zamestnávateľa a sídlo, čo je nepostačujúcim a nedostatočným údajom, ktoré ani žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal a bezpochyby nevydokladoval, ale najmä nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle vyššie uvedeného.

32. Z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 odsek 1 ZoSÚ a v súlade s § 11 odsek 2 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkov, to znamená, že nebol oprávnený požadovať jednorazove splatenie spotrebiteľského úveru, a preto súd vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru posúdil ako neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, lebo v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Okrem toho je potrebné poukázať na to, že vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher-Zentrale Nordrhein-West-Fallen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. S poukazom na vyššie uvedené preto súd dospel k záveru, že tretiu upomienku, ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru je potrebné považovať

pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 OZ za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Z týchto dôvodov potom žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB a zároveň nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, teda živého úveru, lebo neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

Preto súd žalobu vo zvyšku zamietol.

33. Súd rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku žalobcovi v sume 2,55 eur podľa ustanovenia § 11 ods. 3, 4, 6 Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v platnom znení, lebo žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 318,13 eur a zaplatil súdny poplatok podľa Záznamu o zložení z čl. 37 spisu v celkovej sume 34,50 eur zo žalovanej sumy 1.166,08 eur (6% zo sumy 1.166,08 eur predstavuje sumu 69,96 eur zaokrúhlene podľa ustanovenia § 7a ods. c) na sumu 69,50 eur, z toho polovica predstavuje sumu 34,75 eur zaokrúhlene 34,50 eur podľa ustanovenia § 6 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, lebo žaloba bola podaná elektronicky) a zároveň žalobca sa domáhal v ďalšej časti po pripustenej zmene petitu zaplatenia sumy 847,95 eur s príslušenstvom, z čoho 6% je 50,87 eur zaokrúhlene 50,50 eur. Túto sumu vydeliť dvomi pre elektronické podanie a dostávame sumu 25,25 eur a keď odrátame rozdiel medzi zaplateným súdnym poplatkom 34,50 eur - 25,25 eur, ktorý musí zostať zaplatený dostávame sumu 9,25 eur, od ktorej sa musí odpočítať alikvotná čiastka v súlade s § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, teda suma 6,70 eur a tak zostáva vrátiť žalobcovi súdny poplatok v sume 2,55 eur zo spätvzatej časti. Sumu 2,55 eur súd vráti žalobcovi prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta a. s. so sídlom Partizánska cesta 9 Banská Bystrica do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 odsek 2 C.S.P., lebo žalovaný mal v konaní úspech len čiastočný a súd náhradu trov konania pomerne rozdelil, lebo zistil, že bol úspešný v 73%, následne žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 318,13 eur a domáhal sa zaplatenia sumy 847,95 eur s príslušenstvom a k spätvzatiu žaloby zo strany žalobcu došlo pre správanie žalovaného, ktorý po podaní žaloby zaplatil splátky úveru v celkovej výške 318,13 eur a neúspech žalovaného bol potom 27%, ku ktorému výsledku súd dospel tak, že od 100% odpočítal úspech 73% a rozdiel úspechu a neúspechu (73% - 27%) je 46%, teda v tomto percentuálnom vyčíslení bol žalovaný v konaní úspešný, a preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46%, podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).